

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 10 czerwca 2015 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Udziały do celów działalności gospodarczej – Przepisy państwa członkowskiego przewidujące zwolnienie z podatku zysku, a jednocześnie wykluczające możliwość odliczenia strat – Zbycie przez spółkę bédacą rezydentem udziałów w spółce zależnej niebędącej rezydentem – Strata wynikająca ze straty kursowej

W sprawie C-686/13

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (naczelny sąd administracyjny, Szwecja), postanowieniem z dnia 18 grudnia 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 grudnia 2013 r., w postępowaniu:

X AB

przeciwko

Skatteverket,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, J.C. Bonichot (sprawozdawca), A. Arabadjiev, J.L. da Cruz Vilaça i C. Lycourgos, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu X AB przez R. Perssona Östermana, advokat,
- w imieniu Skatteverket przez A. Berga, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu szwedzkiego przez A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, K. Sparrman, E. Karlssona, L. Swedenborga oraz C. Hagermana, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorninga oraz M. Wolff, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzega oraz J. Möllera, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez L. Bancel i Rodrígueza-Miñóna, działającego w charakterze pełnomocnika,

- w imieniu rządu francuskiego przez D. Colasa oraz J.S. Pilczera, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez P. Gentilego, avvocato dello Stato,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz M. Gijzen, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu portugalskiego przez L. Ineza Fernandes, J. Martinsa da Silva oraz M. Rebelo, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu fińskiego przez J. Heliskoskiego, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez L. Christiego, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez R. Hilla, barrister,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez W. Roelsa oraz J. Enegrena, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2015 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 49 TFUE i 63 TFUE.
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy X AB, spółką prawa szwedzkiego, a Skatteverket (organem podatkowym) w przedmiocie odmowy przez ten organ przyznania X AB odliczenia z tytułu straty kursowej powstałej przy zbyciu udziałów do celów działalności gospodarczej w spółce zależnej mającej siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

Prawo szwedzkie

- 3 Paragraf 13 rozdziału 24 inkomstskattelagen (1999:1229) [ustawy 1229:1999 w sprawie podatku dochodowego, zwanej dalej „IL”] definiuje pojęcie „udziału do celów działalności gospodarczej” w sposób następujący:

„Udział do celów działalności gospodarczej oznacza udział w spółce akcyjnej lub spółdzielni, jeżeli spełnia przesłanki określone w § 14, a jego posiadaczem jest osoba prawna (spółka posiadająca udziały), która jest:

- 1) szwedzką spółką akcyjną lub szwedzką spółdzielnią, niebędącą funduszem inwestycyjnym,
- 2) szwedzką fundacją lub szwedzkim stowarzyszeniem o celu niezarobkowym, nieobjętymi przepisami dotyczącymi zwolnienia podatkowego, zawartymi w rozdziale 7,
- 3) szwedzkim bankiem oszczędnościowym,
- 4) szwedzkim towarzystwem ubezpieczeniowym, lub

5) spółka zagraniczna z siedzibą w państwie należącem do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, przyjmując jedną ze szwedzkich form prawnych opisanych w pkt 1–4”.

4 Paragraf 14 rozdziału 24 IL przewiduje:

„Udział do celów działalności gospodarczej stanowi odrębny składnik aktywów i spełnia następujące przesłanki:

1. Udział nie jest notowany na giełdzie.

2. Całkowita liczba praw głosu ze wszystkich udziałów posiadanych przez spółkę posiadającą udział w spółce zależnej odpowiada co najmniej 10% wszystkich praw głosu związanych ze wszystkimi udziałami w spółce zależnej.

3. Posiadanie udziału jest związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez spółkę posiadającą udział lub przez przedsiębiorstwo, które – biorąc pod uwagę stosunki własnościowe lub organizacyjne – można uznać za bliskie tej spółce.

[...]”.

5 Rozdział 25a IL, dotyczący między innymi akcji stanowiących udział do celów działalności gospodarczej, w art. 5 przewiduje:

„Zysk kapitałowy podlega uwzględnieniu wyłącznie w sytuacjach określonych w § 9. [...]

Strata kapitałowa podlega odliczeniu tylko wtedy, gdy odpowiadający jej zysk kapitałowy zostałby uwzględniony. [...]”.

6 Na mocy przepisów art. 9 rozdziału 25a w związku z art. 18 rozdziału 25a, w drodze odstąpienia od ogólnej zasady określonej w art. 5 wspomnianego rozdziału, zysk kapitałowy osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, w przypadku gdy zbycie dotyczy udziałów w spółce przykrywczej lub gdy chodzi o określone rodzaje odkupu.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

7 W 2003 r. X AB, z siedzibą w Szwecji, założona w Zjednoczonym Królestwie spółką zależną, Y Ltd, której udziały zostały wyrażone w dolarach amerykańskich.

8 W latach 2003–2009 Y Ltd otrzymała wkład kapitałowy w ramach emisji zastrzeżonych dla X AB. Następnie X AB dwukrotnie zbywała swojej spółce dominującej udziały w Y Ltd. W następstwie tego zbycia X AB posiadała około 45% udziałów w Y Ltd w postaci zarówno kapitału, jak i głosów.

9 Jest bezsporne, że te udziały stanowiły „udziały do celów działalności gospodarczej” w rozumieniu § 13 rozdziału 24 IL.

10 Przed planowanym zakończeniem działalności Y Ltd spółka X AB przewidywała zbycie wspomnianych udziałów. Operacja ta wiązała się jednak z ryzykiem straty kursowej z tego względu, że w latach 2003–2009 X AB dokonała wkładu kapitałowego w gotówce po kursie walutowym korzystniejszym niż kurs obowiązujący w dniu planowanego zbycia. X AB usiłowała zatem wcześniej odliczyć tę potencjalną stratę, jednakże zgodnie ze szwedzkimi przepisami podatkowymi strata kapitałowa powstała z tytułu „udziałów do celów działalności

gospodarczej” nie podlegają co do zasady odliczeniu od podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych.

11 X AB zwróciła się z wnioskiem do Skatterättsnämnden (izby skarbowej) o wydanie decyzji w sprawie interpretacji kwestii podatkowej i postawiła pytanie, czy takie wykluczenie jest zgodne z prawem Unii, w przypadku gdy ma zastosowanie do straty kapitałowej wynikającej ze straty kursowej powstałej z tytułu „udziałów do celów działalności gospodarczej” w spółce z siedzibą w innym państwie Unii Europejskiej.

12 W decyzji wydanej w dniu 18 marca 2013 r. Skatterättsnämnden udzieliła spółce X AB odpowiedzi przeczącej z tego względu, że w szwedzkim prawie podatkowym ani zysk, ani strata powstała z tytułu udziałów stanowiących „udziały do celów działalności gospodarczej” nie są co do zasady wliczane do podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych.

13 X AB odwołała się od tej decyzji do Högsta förvaltningsdomstolen (naczelnego sądu administracyjnego).

14 W uzasadnieniu skargi złożonej do sądu odsyłającego X AB w istocie podnosi, że ze względu na przepisy szwedzkie inwestycje, których dokonała w Y Ltd, były bardziej ryzykowne niż porównywalne inwestycje krajowe. Argumentacja tej spółki opiera się zasadniczo na twierdzeniu, że inwestycje w koronach szwedzkich dokonane w spółce akcyjnej nie wiążą się z żadnym zagrożeniem równowagą ryzyku wymiany, na jakie narażone są inwestycje w innym państwie członkowskim. Szwedzki system podatkowy stanowi zatem przeszkodę dla swobodnego przepływu kapitału i swobody przedsiębiorczości, jak orzekł Trybunał w wyroku Deutsche Shell (C-293/06, EU:C:2008:129), którego rozstrzygnięcie można zastosować do sporu w postępowaniu głównym.

15 Wobec powyższego Högsta förvaltningsdomstolen postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 49 TFUE i art. 63 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi państwo członkowskie siedziby przedsiębiorstwa nie przyznaje prawa do odliczenia straty kursowej, która stanowi integralną część straty kapitałowej w odniesieniu do udziałów do celów działalności gospodarczej w spółce, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy państwo siedziby pierwszego przedsiębiorstwa stosuje system, zgodnie z którym ani zysk kapitałowy, ani strata kapitałowa w odniesieniu do takich udziałów nie są uwzględniane przy ustalaniu podstawy opodatkowania?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

Uwagi wstępne

16 Ponieważ pytanie prejudycjalne odnosi się zarówno do swobody przedsiębiorczości, jak i do swobodnego przepływu kapitału, ustanowionych odpowiednio w art. 49 TFUE i 63 TFUE, należy najpierw ustalić, która z tych dwóch swobód może być naruszona przepisami krajowymi, takimi jak rozpatrywane w postępowaniu głównym.

17 W tym zakresie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że należy wziąć pod uwagę przedmiot danego ustawodawstwa (wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo; a także *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, pkt 21).

18 Ustawodawstwo krajowe, które ma zastosowanie jedynie do udziałów kapitałowych, które

pozwalać na wywieranie niewłaściwego wpływu na decyzje spółki i na określanie jej działalności, wchodzi w zakres zastosowania art. 49 TFUE dotyczącego swobody przedsiębiorczości (wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 91 i przytoczone tam orzecznictwo; a także *Hervis Sport- és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, pkt 22).

19 Natomiast przepisy krajowe, które znajdują zastosowanie do udziałów objętych jedynie w celu lokaty kapitału, bez zamiaru uczestniczenia w zarządzaniu przedsiębiorstwem lub sprawowania nad nim kontroli, należy analizować wyłącznie w świetle swobodnego przepływu kapitału (wyrok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 92 i przytoczone tam orzecznictwo).

20 W odniesieniu do przepisów szwedzkich rozpatrywanych w postępowaniu głównym wydaje się, że kategoria „udziałów do celów działalności gospodarczej” obejmuje nie tylko udziały, których całkowita liczba praw głosu odpowiada co najmniej 10% praw głosu związanych ze wszystkimi udziałami w spółce zależnej, ale także udziały nienotowane na giełdzie, bez wymogu posiadania minimalnej ilości praw głosu wyrażonej procentowo.

21 Ponadto zostało już orzeczone, że udział stanowiący co najmniej 10% kapitału lub praw głosu w spółce niekoniecznie oznacza, że osoba posiadająca taki udział wywiera niewłaściwy wpływ na decyzje spółki, której jest akcjonariuszem (zob. podobnie wyroki: *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, pkt 58; *Itelcar*, C-282/12, EU:C:2013:629, pkt 22).

22 W konsekwencji przedmiot przepisów krajowych rozpatrywanych w postępowaniu głównym nie pozwala na ustalenie, sam w sobie, czy sam w sposób przewidywany przez art. 49 TFUE, czy też art. 63 TFUE.

23 W takim przypadku z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że Trybunał uwzględni okoliczności faktyczne sprawy celem ustalenia, czy sytuacja leżąca u podstaw sporu w postępowaniu głównym jest objęta jednym, czy drugim ze wskazanych postanowień (zob. podobnie wyrok *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, pkt 93, 94, a także przytoczone tam orzecznictwo).

24 W tym zakresie z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika, że X AB posiada 45% udziałów w Y Ltd, w postaci zarówno kapitału, jak i głosów. Tymczasem już oruczono, że udziały o takiej wielkości zapewniają osobie, która je posiada, „niewłaściwy wpływ” w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 18 niniejszego wyroku na decyzje i działalność danej spółki (zob. analogicznie wyrok SGI, C-311/08, EU:C:2010:26, pkt 35).

25 W tych okolicznościach należy uznać, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym odnosi się do wykądni postanowień traktatu FUE dotyczących swobody przedsiębiorczości.

W przedmiocie istnienia ograniczenia swobody przedsiębiorczości

26 Poprzez swe pytanie sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, na mocy których zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej, a jednocześnie wykluczona jest możliwość odliczenia straty powstałej z tytułu tych udziałów, nawet jeżeli strata ta wynika ze straty kursowej.

27 Należy przypomnieć, że art. 49 TFUE nakazuje zniesienie ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości. Nawet jeżeli zgodnie z ich brzmieniem postanowienia traktatu FUE dotyczą

swobody dzia?alno?ci gospodarczej maj? na celu zapewnienie krajowego traktowania w przyjmuj?cym pa?stwie cz?onkowskim, to jednak sprzeciwiaj? si? one temu, by pa?stwo cz?onkowskie pochodzenia ogranicza?o podejmowanie dzia?alno?ci w innym pa?stwie cz?onkowskim przez swojego obywatela lub przez spó?k? utworzon? zgodnie z jego ustawodawstwem (wyroki: Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, pkt 31; National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, pkt 35; Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, pkt 57).

28 Z utrwalonego orzecznictwa wynika tak?e, ?e wszelkie ?rodki, które zakazuj? korzystania z tej swobody, utrudniaj? j? lub czyni? mniej atrakcyjn?, nale?y uwa?a? za jej ograniczenia (zob. wyroki: National Grid Indus, C?371/10, EU:C:2011:785, pkt 36; DI. VI. Finanziaria di Diego della Valle & C., C?380/11, EU:C:2012:552, pkt 33; Bouanich, C?375/12, EU:C:2014:138, pkt 58).

29 Trybuna? orzek?, ?e takie skutki ograniczaj?ce mog? wyst?pi? w szczególno?ci wtedy, gdy uregulowania podatkowe mog? wywo?ywa? efekt odstrasza?cy spó?k? od tworzenia w innych pa?stwach cz?onkowskich podmiotów zale?nych, takich jak sta?y zak?ad, i od prowadzenia jej dzia?alno?ci za po?rednictwem takich podmiotów (wyroki: Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, pkt 32, 33; Keller Holding, C?471/04, EU:C:2006:143, pkt 35; a tak?e Deutsche Shell, C?293/06, EU:C:2008:129, pkt 29).

30 W tym zakresie nale?y podnie??, ?e szwedzkie przepisy podatkowe rozpatrywane w post?powaniu g?ównym wykluczaj? co do zasady z podstawy opodatkowania podatkiem od osób prawnych zyski kapita?owe osi?gni?te przy zbyciu „udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej” w rozumieniu IL. Jednocze?nie przepisy te nie przewiduj? ?adnego odliczenia strat poniesionych z tytu?u takich czynno?ci, niezale?nie od kwestii, czy spó?ki, których „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” s? przedmiotem zbycia, maj? siedzib? w Szwecji, czy te? w innym pa?stwie.

31 W konsekwencji straty poniesione z tytu?u zbycia „udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej”, wynikaj?ce ze straty kursowej, nie mog? by? odliczone, ani w przypadku gdy, tak jak w sprawie w post?powaniu g?ównym, posiadaczami udzia?ów jest spó?ka z siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, ani w przypadku gdy ich posiadaczami jest spó?ka z siedzib? w Szwecji – niezale?nie od tego, czy kapita? tej ostatniej spó?ki jest wyra?ony w koronach szwedzkich czy w jakiegokolwiek innej walucie dopuszczonej przez ustawodawstwo krajowe.

32 W konsekwencji, wbrew temu, co twierdzi skar??ca w post?powaniu g?ównym, inwestycje w „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” dokonane w pa?stwie cz?onkowskim innym ni? Królestwo Szwecji nie s? ze wzgl?du na brak mo?liwo?ci odliczenia strat kursowych traktowane mniej korzystnie ni? podobne inwestycje dokonywane w Szwecji.

33 W tym zakresie nale?y doda?, ?e zak?adaj?c nawet, i? taki brak mo?liwo?ci odliczenia mo?e prowadzi? do niekorzystnego traktowania spó?ki, która zainwestowa?a w „udzia?y do celów dzia?alno?ci gospodarczej” w spó?ce z siedzib? na terytorium innego pa?stwa cz?onkowskiego, ze wzgl?du na jej nara?enie na ryzyko strat kursowych, w przypadku gdy, tak jak w sprawie w post?powaniu g?ównym, inwestycja ta jest dokonywana w udzia?y wyra?one w walucie innej ni? waluta przyjmuj?cego pa?stwa cz?onkowskiego, z uprawnien? podatkowych pa?stw cz?onkowskich wynika, ?e swoboda dokonywania przez spó?ki wyboru pomi?dzy ró?nymi pa?stwami cz?onkowskimi siedziby nie mo?e by? rozumiana w ten sposób, ?e pa?stwa cz?onkowskie s? zobowi?zane do dostosowania swego w?asnego systemu podatkowego do poszczególnych systemów podatkowych innych pa?stw cz?onkowskich w celu zagwarantowania tego, aby spó?ka, która ustanowi?a sw? siedzib? w jednym pa?stwie cz?onkowskim, by?a opodatkowana na szczeblu krajowym w ten sam sposób co spó?ka, która ustanowi?a sw? siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, zwa?ywszy, ?e wybór ten mo?e, w zale?no?ci od przypadku, by? bardziej lub mniej korzystny dla takiej spó?ki (zob. podobnie wyroki: Deutsche

Shell, C?293/06, EU:C:2008:129, pkt 43; Krankenhaus Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt, C?157/07, EU:C:2008:588, pkt 50).

34 Podobnie, na obecnym etapie rozwoju prawa Unii w zakresie podatków bezpo?rednich postanowienia traktatu FUE dotycz?ce swobody przedsi?biorczo?ci nie mog? by? interpretowane w ten sposób, ?e nak?adaj? one na pa?stwa cz?onkowskie obowi?zek dostosowania ich w?asnego systemu podatkowego w celu uwzgl?dnienia ewentualnego ryzyka wymiany, na jakie nara?one s? spó?ki ze wzgl?du na istnienie na terytorium Unii wielo?ci walut, pomi?dzy którymi nie istnieje sta?y kurs wymiany, lub ustawodawstw krajowych umo?liwiaj?cych, tak jak w przypadku rozpatrywanym w post?powaniu g?ównym, wyra?enie kapita?u spó?ek w walutach pa?stw trzecich.

35 Z powy?szego wynika, ?e przepisy krajowe, takie jak rozpatrywane w post?powaniu g?ównym, nie mog? ograniczy? swobody przedsi?biorczo?ci.

36 Wniosku tego nie mog? podwa?y? ustalenia dokonane w wyroku Deutsche Shell (C?293/06, EU:C:2008:129), na który powo?uje si? X AB.

37 W tym wyroku Trybuna? orzek?, ?e postanowienia traktatu FUE dotycz?ce swobody przedsi?biorczo?ci sprzeciwiaj? si? temu, aby pa?stwo cz?onkowskie nie uwzgl?dnia?o straty kursowej ponoszonej przez spó?k? maj?c? statutow? siedzib? na terytorium tego pa?stwa, przy transferze kapita?u do kraju jej pochodzenia, w który wyposa?y?a ona nale??cy do niej sta?y zak?ad po?o?ony w innym pa?stwie cz?onkowskim, w celu ustalenia krajowej podstawy opodatkowania.

38 Jednak?e Trybuna? doszed? do tego wniosku w kontek?cie prawnym innym ni? ten, jaki wynika ze stosowania przepisów krajowych rozpatrywanych w post?powaniu g?ównym. Jak bowiem podniós? s?d odsy?aj?cy, przepisy krajowe rozpatrywane w sprawie, która doprowadzi?a do wydania wyroku Deutsche Shell (C?293/06, EU:C:2008:129) przewidywa?y zasadniczo, ?e zyski kursowe s? opodatkowane, a jednocze?nie straty kursowe podlegaj? odliczeniu, chyba ?e w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania postanowiono inaczej.

39 Tymczasem sytuacja przedstawia si? inaczej w sprawie w post?powaniu g?ównym, poniewa?, jak stwierdzono w pkt 30 niniejszego wyroku szwedzkie przepisy podatkowe rozpatrywane w post?powaniu g?ównym s? zasadniczo oboj?tne wzgl?dem wyników transakcji kapita?owych dokonywanych na „udzia?ach do celów dzia?alno?ci gospodarczej”, odno?nie do których Królestwo Szwecji postanowi?o co do zasady nie wykonywa? swych uprawnie? podatkowych.

40 W tych okoliczno?ciach nie mo?na wywie?? z postanowie? traktatu FUE dotycz?cych swobody przedsi?biorczo?ci, ?e to pa?stwo cz?onkowskie jest zobowi?zane wykonywa? – sk?din?d w sposób asymetryczny – swe uprawnienia podatkowe w celu umo?liwienia odliczenia strat powsta?ych w nast?pstwie transakcji, których wyniki, gdyby by?y pozytywne, w ?adnym razie nie podlega?yby opodatkowaniu.

41 W ?wietle powy?szego na przedstawione pytanie nale?y odpowiedzie?, ?e art. 49 TFUE nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e nie sprzeciwia si? on przepisom podatkowym pa?stwa cz?onkowskiego, na mocy których co do zasady zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osi?gni?ty z tytu?u udzia?ów do celów dzia?alno?ci gospodarczej, a jednocze?nie wykluczona jest mo?liwo?? odliczenia straty powsta?ej z tytu?u tych udzia?ów, nawet je?li strata ta wynika ze straty kursowej.

W przedmiocie kosztów

42 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, na mocy których co do zasady zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej, a jednocześnie wykluczona jest możliwość odliczenia straty powstałej z tytułu tych udziałów, nawet jeżeli strata ta wynika ze straty kursowej.

Podpisy

* Język postępowania: szwedzki.